

Mając za zadanie szerzenie kultu Chopina, Instytut wśród naczelných postanowień statutowych zamieścił między innymi:

stworzenie biblioteki, archiwum i muzeum chopinowskiego w Warszawie, jako ośrodka studiów chopinoznawczych, — dalej:

wydawanie stałego czasopisma poświęconego badaniom chopinowskim — wreszcie: wydanie zbiorowe dzieł Chopina.

Instytut Fryderyka Chopina rozporządza na razie skromnymi tylko środkami, lecz — wielką sumą entuzjazmu. Toteż przy usilnych staraniach i zabiegach zdołał już osiągnąć pewne konkretne rezultaty.

Do swych własnych zbiorów zakupił od rodziny Chopina rękopis *Tria na fortepian*, skrzypce i wiolonczelę, — kilka listów i powinszowań z lat dziecięcych, pisanych ręką Chopina, — oraz cztery karty rękopiśmienne słynnego *Kuriera Szafrarskiego*. Było to piśmko w sposób pełen humoru i dowcipu redagowane przez czternastoletniego Chopina w czasie wakacyj letnich w Szafrarni w roku 1824.

Obok tych skromnych zakupów własnych Instytut może poszczycić się tym, że przy jego wytrwałej współpracy doszło do skutku zakupienie przez nasz Rząd wielkiego zbioru autografów i pamiątek chopinowskich w Niemczech za cenę stu tysięcy marek niemieckich.

Już przed sześciu laty zgłosiła w Warszawie jedna z wielkich firm wydawniczych niemieckich ofertę na sprzedaż ze swego archiwum zbioru autografów i pamiątek chopinowskich. Z braku funduszy sprawa ta poszła w odwłokę. Powracano do niej kilkakrotnie w ciągu lat następnych, lecz brak środków wciąż stał na przeszkodzie. Wreszcie w roku 1936 zarówno Ministerstwo Spraw Zagranicznych jak i Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przekazało wspomnianą ofertę do załatwienia Instytutowi Fryderyka Chopina.

Moment był poważny, gdyż groziło niebezpieczeństwo, że ten wielki zbiór autografów i pamiątek chopinowskich zostanie rozproszony między rozmaitych nabywców zagranicznych. Wskazywała na to nadesłana w międzyczasie do Warszawy oferta jednego z antykwariuszów berlińskich, proponującego nabycie części owego wielkiego zbioru.

W tym stanie sprawy Instytut Fryderyka Chopina przede wszystkim uzyskał od właścicieli autografów chopinowskich opcję, czym zobowiązał ich do zaniechania jakichkolwiek pertraktacji z innymi ewentualnymi nabywcami. Zabezpieczywszy się w ten sposób od przykrych niespodzianek, Instytut tak długo nie zaprzestał swych starań, aż dla sprawy zakupna autografów i pamiątek chopinowskich pozyskał jak najżywsze zainteresowanie najwyższych osobistości w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, które przy czynnym współdziałaniu Ministerstwa Skarbu i Ministerstwa Komunikacji oraz Ambasady Rzeczypospolitej w Berlinie — otrzymały niezbędne na zakup fundusze. Wielki zbiór autografów i pamiątek chopinowskich został już zakupiony i przywieziony do Warszawy. Znajdują się w nim niezwykle cenne rękopisy Chopina, jak:

Drugi koncert fortepianowy f-moll, opus 21

Scherzo cis-moll

Dwie sonaty — b-moll i h-moll

Polonez-Fantazja opus 61

Jedenaście mazurków z opusów 24, 33 i 56

Fantazja f-moll

Allegro koncertowe

Nokturny — opus 27, 55 i 62

a prócz tego szereg kopii autoryzowanych przez Chopina, mających więc wartość autografów.